

Sygn. akt III RC 574/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014 roku

Sąd Rejonowy w Bytomiu, Wydział III Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Kulis

Protokolant: Katarzyna Kuć

po rozpoznaniu w dniu 3 lipca 2014 roku w Bytomiu na rozprawie

sprawy z powództwa Z. W.

przeciwko N. W.

o alimenty

1. oddała powództwo;
2. zasądzić od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Bytomiu) kwotę 2400 złotych (dwa tysiące czterysta złotych) powiększoną o należny podatek VAT na rzecz adwokata Z. K. - Kancelarii Adwokackiej w B. tytułem wynagrodzenia za udzieloną pomoc prawną powodowi z urzędu;
3. odstąpić od obciążania powoda kosztami postępowania.

Sygn. akt: III RC 574/13

UZASADNIENIE

Powód Z. W. w pozwie wniesionym dnia 20 listopada 2013r. wniósł o zasądzenie od pozwanej N. W. na jego rzecz alimentów w kwocie po 1.500 zł miesięcznie, płatnych do 10 – go dnia każdego miesiąca, z góry wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia 1 listopada 2013r..

Ponadto powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż wraz z pozwaną pozostaje w związku małżeńskim zawartym dnia 3 stycznia 1996r. przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w B.. Obecnie ma 75 lat, jest osobą starszą i schorowaną, od wielu lat pozostającą w stałym leczeniu kardiologicznym ze względu na przebyty zawał serca i zaawansowaną chorobę wieńcową, leczącą się również na nadciśnienie tętnicze oraz chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa. Z powodu stanu zdrowia jest osobą niezdolną do samodzielnej egzystencji. Nadto powód wskazał, iż jedynym źródłem jego dochodu jest emerytura w wysokości 1.400 zł po uwzględnieniu potrąceń komorniczych, z której powód splaca także 3 kredyty. Powód zamieszkuje samotnie, nie posiada żadnego wsparcia rodziny, mieszkanie które zajmuje wymaga kapitalnego remontu i wymiany zużytych sprzętów.

Nadto w uzasadnieniu pozwu powód podał, iż sytuacja materialna pozwanej jest bardzo dobra, zamieszkuje ona w W. i jest właścicielką kilku firm.

Na rozprawie w dniu 3 lipca 2014r. pełnomocnik ustanowiony dla powoda z urzędu podtrzymał żądanie pozwu, natomiast pełnomocnik pozwanej nie zgodził się z żądaniem pozwu.

Sąd ustalił, co następuje :

Powód Z. W. i pozwana N. W. w dniu 3 stycznia 1996r. zawarli związek małżeński (dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 10 akt). Powód nie posiada własnych dzieci, w 1996r. adoptował 12 – letniego wówczas syna pozwanej.

Po zawarciu związku małżeńskiego powód i pozwana przez okres 2 lat zamieszkiwali wspólnie, po czym pozwana wraz z synem przeprowadziła się do W. do studiującej tam córki. Od tego czasu powód i pozwana nie zamieszkują wspólnie, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, od ponad 14 lat pozostają w separacji faktycznej.

W 2000r. powód i pozwana ustanowili przed notariuszem rozdzielną majątkową. Od tego czasu w ogóle nie kontaktowali się ze sobą i nie widzieli (dowód: zeznania powoda Z. W. – k. 55 – 56 akt, zeznania pozwanej N. W. – k. 56 – 57 akt).

W lutym 2014r. pozwana wniosła do Sądu Okręgowego w Katowicach sprawę o rozwód, jednak wobec nie uzupełnienia braków formalnych pozwu został on zwrócony.

Powód Z. W. zamieszkuje sam w B.. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 1.404 zł. Leczy się na serce, nadciśnienie tętnicze, chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, nerki przeznaczając na zakup leków w skali miesiąca kwotę 250 – 360 zł miesięcznie. Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 20 grudnia 2012r. powód został uznany za trwale niezdolnego do samodzielnej egzystencji. Powód opłaca należności związane z użytkowaniem mieszkania to jest czynsz w wysokości 164 zł miesięcznie, prąd w wysokości 68 – 120 zł miesięcznie, gaz w wysokości 35 zł miesięcznie. Na zakup węgla by ogrzać mieszkanie powód wydatkuje kwotę 1.600 zł rocznie. Powód nie posiada żadnego majątku ani oszczędności, spłaca kredyt którego miesięczna rata wynosi 525 zł. Miesięczny koszt swojego utrzymania powód określił na kwotę 600 zł miesięcznie. Powód korzysta z pomocy innych osób w robieniu zakupów – raz w tygodniu płaci sąsiadce 15 zł za ich zrobienie i za przyniesienie węgla z piwnicy 10 zł (dowód: zeznania powoda Z. W. – k. 55 – 56 akt, decyzja ZUS – k. 18 akt, karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 19-20 akt, orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 21 akt).

Pozwana N. W. zamieszkuje w W.. Z wykształcenia jest matematykiem. Zamieszkuje wspólnie z niepracującym synem. Pozwana pozostaje na utrzymaniu córki prowadzącej bar, która opłaca także wszelkie należności za mieszkanie jakie pozwana zajmuje ze swoim synem, a które stanowi jej własność. Pozwana nie pracuje zawodowo, w 2001r. przeszła operację, szybko się męczy i z powodu stanu zdrowia zawiesiła uprzednio prowadzoną działalność – handel odzieżą. Pozwana nie ma żadnego własnego dochodu (dowód: zeznania pozwanej N. W. – k. 56 – 57 akt)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane wyżej dokumenty, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania oraz zeznań stron. Zeznania stron Sąd uznał za wiarygodne, i znajdujące potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach oraz za wystarczające do wydania rozstrzygnięcia w sprawie.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo Z. W. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozstrzygając powództwo w niniejszej sprawie należy mieć na względzie treść art. 27 k.r. i o. Zgodnie z treścią tego artykułu oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. W odniesieniu do świadczeń z art. 27 k.r. i o., a więc dokonywanych na rzecz własnej rodziny, obowiązuje zasada równej stopy życiowej w odniesieniu do małżonków - małżonkowie powinni zatem żyć na takim samym poziomie.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, iż powód Z. W. i pozwana N. W. są małżeństwem oraz iż od ponad 14 lat pozostają w separacji faktycznej. Zamieszkują oddzielnie - powód w B., pozwana w W. - nie utrzymują ze sobą żadnych kontaktów odkąd przed notariuszem ustanowili rozdzielną majątkową.

Mając na względzie powyższe wskazać należy, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego istnieje rozbieżność poglądów, co do tego, czy pozostawanie w separacji faktycznej stanowi przeszkodę do zasądzenia świadczenia na podstawie art.

27 k.r. i o. Negatywnej odpowiedzi udzielił Sąd Najwyższy w trzech uchwałach wydanych w latach siedemdziesiątych dwudziestego wieku: uchwała z dnia 13.10.1976r., sygn. III CZP 49/76, LEX nr 7855 – „okoliczność, że małżonek pozostający w separacji faktycznej i nie obciążony obowiązkiem wychowania dzieci, jest zdolny do pracy zarobkowej i bądź pracuje, bądź ma możliwość taką pracę uzyskać sama przez się nie pozbawia go roszczenia do współmałżonka na podstawie art. 27 k.r. i o. o zaspokojenie swych potrzeb w zakresie odpowiadającym zasadzie równej stopy życiowej małżonków”, uchwała z dnia 7.06.1972r., sygn. III CZP 43/72, LEX nr 1426 – „Także w wypadku zerwania pożycia małżeńskiego niewinny małżonek ma w stosunku do drugiego małżonka roszczenie z art. 27 k.r. i o. o zaspokojenie potrzeb rodziny według zasady równej stopy życiowej”. Takie też stanowisko zajął Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 7.08.1974r., sygn. III CZP 46/74, LEX nr 1848.

W nowszym orzecznictwie można znaleźć poglądy przeciwne np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.01.1998r., sygn. II CKN 585/97, LEX nr 33362 – „separacja faktyczna małżonków może uzasadniać oddalenie powództwa o świadczenie alimentów z art. 27 k.r. i o.”

Natomiast zgodnie z treścią wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26.05.1999r., sygn. III CKN 153/99 „obowiązek przyczyniania się do zaspokojenia potrzeb rodziny (art. 27 k.r. i o.) ustaje w wypadku separacji faktycznej małżonków bezdzietnych bądź małżonków, których dzieci wskutek usamodzielnienia się nie pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie rodzinnym”.

W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd Najwyższy podkreślił, iż „obowiązek z art. 27 k.r. i o. jest aktualny, gdy istnieje – związana węzłem wspólnego pożycia – rodzina, którą tworzą bądź bezdzietni małżonkowie, bądź jeden z małżonków pozostający z dziećmi we wspólnym gospodarstwie rodzinnym”.

W odniesieniu do powyższych rozważań podnieść należy, iż powód Z. W. oraz pozwana N. W. od ponad 14 lat pozostają w separacji faktycznej, żadne też z nich nie pozostaje we wspólnym gospodarstwie rodzinnym z nieusamodzielnionym dzieckiem.

Tym samym w ocenie Sądu nie istnieje związana węzłem wspólnego pożycia rodzina co powoduje, iż obowiązek przyczyniania się przez każdego z małżonków do zaspokojenia potrzeb rodziny na podstawie art. 27 k.r. i o. ustał.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy pełnomocnika powoda o zwrócenie się do Urzędu Skarbowego w W. o zeznania podatkowe pozwanej celem określenia jej możliwości majątkowych i zarobkowych.

Wobec powyższego, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie, wobec czego Sąd oddalił je orzekając jak w sentencji wyroku, zasądzając jednocześnie na rzecz adwokata ustawionego z urzędu wynagrodzenie za udzieloną powodowi pomoc prawną.

Sygn. akt III RC 574/13

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda;
2. K.. 14 dni lub z wpływem.

Bytom, dnia 17.07.2014r.